



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 724

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 august 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii	1-3	813.	finanțarea Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar 4-6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
812. — Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, atribuțiile și			813. — Hotărâre privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 27/2004 pentru aprobarea condițiilor de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor părți din infrastructura feroviară neinteroperabilă, precum și de gestionare a acestora 6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 296

din 9 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prod Vin — Alcom” — S.R.L. Buhoci în Dosarul nr. 2.506/2004 al Judecătoriei Bacău.
La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, pe de o parte, că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză, iar, pe de altă parte, că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 27 alin. (1)–(3), având în vedere faptul că inspectorii de muncă își pot desfășura în condiții optime activitatea de control numai dacă au acces liber,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea

permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta. Se consideră că această măsură este justificată și prin prisma scopului Inspecției Muncii, acesta fiind unul de interes general.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul 2.506/2004, **Judecătoria Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prod Vin — Alcom” — S.R.L. Buhoci într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1).

În argumentarea criticii de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 creează „o disproporție între atribuțiile și puterea pe care o au inspectorii de muncă în raport cu organele de poliție, care, pentru a intra într-un sediu sau domiciliu, trebuie să obțină încuviințarea instanței de judecată, or inspectorii de muncă pot intra oriunde și când vor, fără nici o încuviințare și fără nici o avizare, fiind în măsură să ia declarații și probe după bunul plac al fiecărui inspector, chiar și în lipsa unui reprezentant al conducerii societății controlate”.

Judecătoria Bacău apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii, instanța apreciază că autorul excepției de neconstituționalitate se referă „la o «inegalitate» de tratament raportat la activitățile de control ale organelor care au astfel de atribuții, unele [având] nevoie de autorizarea instanței pentru a pătrunde într-un spațiu, iar altele nu, și nu la egalitatea propriu-zisă a fiecărui cetățean în fața legii”. Instanța consideră că „modalitățile diferite de pătrundere într-un spațiu locativ comercial nu țin de calitatea unei anumite categorii de cetățeni, ci de calitatea organelor respective, [fapt care] nu încalcă principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, toți cetățenii fiind supuși aceluiași reglementări legale”. Astfel, în optica instanței această „diferență este dată nu de persoana fizică sau juridică ce se supune verificării, ci de însuși scopul controlului”.

În argumentarea opiniei sale, instanța apreciază că, datorită specificului activității inspectoratelor teritoriale de muncă, acestea „au implicit și dreptul de a pătrunde liber, permanent și fără înștiințare prealabilă în orice loc”, iar eventuala «autorizare» a inspecțiilor de muncă [...] ar face practic improprie activitatea [inspectorilor de muncă]. Se mai arată că „eventualele abuzuri comise de organele de control pot fi reclamate în justiție, asigurându-se astfel protecția persoanei controlate”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În

argumentarea punctului de vedere prezentat se arată că „«inegalitatea de tratament» raportată la activitățile de control ale diferitelor instituții ale statului, care sunt organizate și funcționează în vederea realizării unor atribuții specifice fiecăreia, potrivit legii”, nu poate contraveni art. 16 din Constituție, întrucât acesta „se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor, neavând incidență în speța dedusă judecătii”.

De asemenea, se susține că „existența unei eventuale autorizări a inspectorilor de muncă în vederea desfășurării activității de control ar conduce la încălcarea și îndepărtarea de scopul și rolul Inspecției Muncii”.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că prevederile legale criticate asigură „desfășurarea în condiții optime a operațiunilor de control de către inspectoratele teritoriale de muncă, în considerarea atribuțiilor acestora [...] de a verifica modul de aplicare a prevederilor legale care reglementează relațiile de muncă, protecția salariaților, securitatea și sănătatea în muncă”. Drepturile conferite inspectorilor de muncă „au în vedere atât specificul activității de control exercitate [...], cât și importanța socială a acestei activități de ordine publică”. De asemenea, Guvernul arată că „dispozițiile legale criticate se aplică tuturor inspectorilor de muncă, fără discriminări, iar drepturile conferite de lege acestora trebuie respectate de către toate celelalte subiecte de drept, indiferent de calitatea acestora”.

Totodată se apreciază că diferența dintre „atribuțiile și puterea pe care o au inspectorii de muncă în raport cu organele de poliție» constituie o diferență de regim juridic care rezidă în statutul distinct al celor două categorii de funcționari publici [...] atât ca sferă de atribuții, cât și ca ansamblu al drepturilor și obligațiilor pe care legea le impune acestor autorități publice în exercitarea atribuțiilor lor”.

Cu privire la înțelesul principiului egalității, Guvernul invocă Decizia Curții Constituționale nr. 107 din 1 noiembrie 1995, precum și soluția dată în cauza *Marckx contra Belgiei, 1979*, de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, se apreciază că „personalul încadrat la Inspecția Muncii se află într-o situație diferită de celelalte organe de ordine [și], pe cale de consecință, în mod obiectiv și rezonabil, situația diferită a inspectorilor de muncă justifică aplicarea unui tratament juridic diferit, constând în dreptul acestora de a avea acces liber, permanent și fără înștiințare, în sediul persoanelor juridice sau în orice alt loc de muncă organizat”.

Referitor la sensul dispozițiilor constituționale privind principiul egalității, Avocatul Poporului invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 107 din 13 iunie 2000.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10

și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 10 octombrie 2002. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, Curtea observă că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 108/1999, care au următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) *Inspectorii de muncă au următoarele drepturi:*

a) *să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta; [...].*”

Textul constituțional expres invocat în susținerea excepției este cel al art. 16 alin. (1). Deși autorul excepției de neconstituționalitate a invocat în susținerea acesteia numai dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, astfel cum rezultă din motivarea excepției, poate fi considerat că este invocat și textul constituțional al art. 27 alin. (1)—(3). În consecință, textele constituționale invocate în susținerea excepției au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

— Art. 27 alin. (1)—(3): *„Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori în reședința unei persoane fără învoirea acesteia.*

(2) *De la prevederile alineatului (1) se poate deroga prin lege pentru următoarele situații:*

a) *executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești;*

b) *înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane;*

c) *apărarea securității naționale sau a ordinii publice;*

d) *prevenirea răspândirii unei epidemii.*

(3) *Percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, în esență, autorul acesteia apreciază că dreptul inspectorilor de muncă de a avea acces liber în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta „fără nici o încuviințare și fără nici o avizare” este disproporționat în raport cu „atribuțiile și puterea” organelor de poliție, „care pentru a intra într-un sediu sau domiciliu trebuie să obțină încuviințarea instanței

de judecată”, și, pe cale de consecință, este de natură a încălca prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Curtea constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză, având în vedere că autorul excepției se referă la o «inegalitate» de tratament raportat la activitățile de control ale organelor care au astfel de atribuții, iar nu la existența vreunei inegalități în drepturi a persoanei în fața legii și a autorităților publice în sensul prevăzut de textul constituțional.

În ceea ce privește prevederile art. 27 alin. (1)—(3) din Constituție, referitoare la inviolabilitatea domiciliului, Curtea observă că, în cazul sediilor industriale sau comerciale care nu sunt în același timp și locuri de domiciliu, personalizarea locului nu este atât de pronunțată, astfel că inviolabilitatea sediului nu este supusă aceluiași reguli ca domiciliul propriu-zis, cel în care se desfășoară viața privată a persoanei, astfel că autoritățile pot exercita în alte condiții, mult mai permissive, controlul asupra activităților profesionale care se desfășoară în aceste sedii. În consecință, Curtea reține că activitățile pe care Inspecția Muncii le controlează nu țin de sfera privată, ci, dimpotrivă, de cea publică, vizând în mod evident ocrotirea unui interes general.

Curtea constată că intervenția din partea autorităților publice în sfera de activitate a persoanelor juridice are un scop legitim și este necesară într-o societate democratică, având în vedere că, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. a) din Legea nr. 108/1999, printre obiectivele Inspecției Muncii se numără și controlul aplicării prevederilor legale referitoare la relațiile de muncă, la securitatea și sănătatea în muncă, la protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite și a prevederilor legale referitoare la asigurările sociale. Totodată Curtea reține că măsurile prevăzute de dispozițiile de lege criticate sunt proporționale cu scopul legitim urmărit, întrucât numai în acest mod se asigură desfășurarea în condiții optime a operațiunilor de control de către Inspecția Muncii, în îndeplinirea atribuțiilor acesteia, iar drepturile conferite inspectorilor de muncă au în vedere atât specificul activității de control exercitate, cât și importanța socială a acestei activități de ordine publică.

În consecință, Curtea constată că nu pot fi opuse activității Inspecției Muncii obligații ce decurg din prevederile art. 27 din Constituție privind inviolabilitatea domiciliului, având în vedere natura deosebită a activității Inspecției Muncii, specificul atribuțiilor pe care le are de îndeplinit, conform legii, această autoritate, obiectul controlului și locurile unde se desfășoară acesta.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prod Vin — Alcom” — S.R.L. Buhoci în Dosarul nr. 2.506/2004 al Judecătorei Bacău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, atribuțiile și finanțarea Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 89/2003 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 8/2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar este organizat și funcționează ca structură fără personalitate juridică, în cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 3. — (1) Consiliul de supraveghere este constituit din specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, numiți și revocați prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(2) Președintele Consiliului de supraveghere este secretarul de stat cu atribuții în domeniul transportului feroviar, iar membrii sunt specialiști cel puțin din domeniile feroviar, integrare europeană, economic și juridic.

Art. 4. — (1) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar este abilitat să solicite administratorului infrastructurii, solicitanților și oricărei alte părți interesate furnizarea informațiilor necesare.

(2) Administratorul infrastructurii, solicitanții și oricare altă parte interesată sunt obligați să prezinte fără întârziere informațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 5. — (1) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar emite decizii.

(2) Deciziile luate de Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar au caracter obligatoriu pentru toate părțile implicate, cu excepția prevederilor art. 8.

Art. 6. — (1) În scopul asigurării desfășurării activității Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar, începând cu data prezentei hotărâri se înființează Secretariatul Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar, compartiment cu caracter permanent în structura Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(2) Numărul maxim de posturi al Secretariatului Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar se

stabilește prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și se asigură în cadrul numărului maxim de posturi aprobat pentru Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 7. — Resursele financiare necesare în vederea funcționării Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar se cuprind în bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 8. — Contestațiile împotriva deciziilor luate de Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar, prevăzute la art. 5, se soluționează de instanțele judecătorești competente, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Art. 9. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați, în condițiile legii.

(2) Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte:

a) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (2), cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON);

b) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (2), cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 20.000 lei (RON).

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se fac de către personalul împuternicit prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (2), agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(5) Dispozițiile prezentei hotărâri referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

REGULAMENTUL de organizare și funcționare a Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Consiliul de supraveghere din domeniul feroviar, denumit în continuare *Consiliul de supraveghere*, este organizat și funcționează ca structură fără personalitate juridică în cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 89/2003 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 8/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 2 martie 2004, și potrivit prevederilor prezentului regulament.

Art. 2. — Consiliul de supraveghere este independent din punct de vedere organizatoric, juridic, decizional și în ceea ce privește deciziile de ordin financiar față de administratorii infrastructurii feroviare, organismele de tarifare a infrastructurii feroviare, organismele de alocare a capacităților de infrastructură feroviară și față de operatorii de transport feroviar.

CAPITOLUL II

Organizarea Consiliului de supraveghere

Art. 3. — (1) Consiliul de supraveghere este constituit din 7 specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, numiți și revocați prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(2) Președintele Consiliului de supraveghere este secretarul de stat cu atribuții în domeniul transportului feroviar, iar cei 6 membri sunt specialiști cel puțin din domeniile feroviar, integrare europeană, economic și juridic.

(3) Membrii Consiliului de supraveghere sunt numiți pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

(4) Când se creează un loc vacant în Consiliul de supraveghere, se numește un nou membru pentru o durată egală cu perioada care a rămas până la expirarea mandatului predecesorului său.

(5) Pentru activitatea depusă, persoanele din componența Consiliului de supraveghere au dreptul la o indemnizație lunară stabilită prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și care nu poate depăși 20% din indemnizația lunară a secretarului de stat.

Art. 4. — (1) Pregătirea activităților Consiliului de supraveghere se face de către Secretariatul Consiliului de supraveghere, compartiment cu caracter permanent în structura Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

CAPITOLUL III

Atribuțiile Consiliului de supraveghere și ale Secretariatului Consiliului de supraveghere

Art. 5. — (1) Consiliul de supraveghere are următoarele atribuții:

1. analizează și soluționează toate contestațiile împotriva deciziilor luate de administratorul infrastructurii feroviare sau, dacă este cazul, de operatorul de transport feroviar, cu privire la:

a) documentul de referință al rețelei;

b) criteriile conținute în documentul de referință al rețelei;

c) procedura de alocare a capacităților de infrastructură feroviară și rezultatele acesteia;

d) sistemul de tarifare;

e) nivelul sau structura tarifelor de utilizare a infrastructurii feroviare pe care trebuie să le plătească sau pe care ar putea avea obligația să le plătească;

f) certificatul de siguranță, aplicarea și controlul normelor și regulilor de siguranță;

2. urmărește și asigură că tarifele stabilite de administratorul infrastructurii feroviare sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare și au un caracter nediscriminatoriu;

3. autorizează negocierile dintre solicitanți și administratorul infrastructurii feroviare cu privire la nivelul tarifelor de utilizare a infrastructurii feroviare;

4. supraveghează negocierile dintre solicitanți și administratorul infrastructurii feroviare cu privire la nivelul tarifelor de utilizare a infrastructurii feroviare și intervine imediat în cazul în care negocierile ar putea să contravină prevederilor legale în vigoare;

5. se pronunță asupra tuturor contestațiilor și adoptă măsurile necesare pentru remedierea situației, într-un termen de maximum o lună de la primirea tuturor informațiilor;

6. monitorizează concurența pe piața de servicii de transport feroviar, inclusiv pe piața de transport feroviar de marfă, fără a încălca prevederile legale privind concurența și activitatea instituțiilor/autorităților publice competente în domeniu;

7. adoptă măsurile necesare pentru buna sa funcționare;

8. colaborează cu ministerele și cu alte autorități publice în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin;

9. analizează periodic respectarea cadrului legal în domeniul său de activitate și face propuneri pentru îmbunătățire, în concordanță cu reglementările Uniunii Europene;

10. efectuează schimburi de informații cu organisme de supraveghere similare din statele membre ale Uniunii Europene și din statele candidate la aderare cu privire la activitatea lor, la principiile și practicile lor decizionale, astfel încât principiile decizionale ale acestuia să fie armonizate cu cele ale organismelor de supraveghere din statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Consiliul de supraveghere îndeplinește orice ale atribuții specifice prevăzute de lege.

Art. 6. — Atribuțiile și sarcinile Secretariatului Consiliului de supraveghere se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, aprobat prin ordin al ministrului.

CAPITOLUL IV

Funcționarea Consiliului de supraveghere

Art. 7. — Activitatea Consiliului de supraveghere se desfășoară în ședințe lunare, pe baza unui program tematic anual, sau ori de câte ori este necesar pentru soluționarea unor solicitări care nu suportă întârziere.

Art. 8. — (1) Ședințele Consiliului de supraveghere sunt conduse de președintele acestuia.

(2) În cazul în care președintele nu își poate îndeplini atribuțiile din motive obiective, ședințele Consiliului de

supraveghere vor fi conduse de un membru al Consiliului de supraveghere, specialist din domeniul feroviar, desemnat de acesta să îl înlocuiască.

Art. 9. — (1) Convocările ședințelor Consiliului de supraveghere cuprind data, locul și ordinea de zi, aprobate de președintele Consiliului de supraveghere, împreună cu materialele ce urmează să fie supuse dezbaterilor.

(2) Convocările prevăzute la alin. (1) vor fi redactate și difuzate de Secretariatul Consiliului de supraveghere cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru ședință.

(3) În cazul ședințelor pentru soluționarea unor solicitări care nu suportă întârziere, termenul prevăzut la alin. (2) este de cel puțin două zile.

Art. 10. — Consiliul de supraveghere este întrunit legal pentru validitatea deliberărilor, dacă sunt prezenți președintele sau înlocuitorul acestuia și 4 membri.

Art. 11. — (1) Dezbaterile din cadrul ședințelor Consiliului de supraveghere au loc conform ordinii de zi și se consemnează în procesul-verbal al ședinței, care se înscrie într-un registru sigilat și parafat.

(2) Procesul-verbal al ședinței se redactează de Secretariatul Consiliului de supraveghere și se semnează de președinte și de toți membrii.

Art. 12. — (1) În urma dezbaterilor prevăzute la art. 11, Consiliul de supraveghere emite decizii.

(2) Deciziile Consiliului de supraveghere se iau prin vot deschis, cu majoritatea membrilor prezenți.

(3) Membrii Consiliului de supraveghere care s-au abținut sau au votat împotriva luării deciziei în forma adoptată vor solicita înscrierea justificării opiniilor lor separate.

(4) Deciziile motivate în mod corespunzător se redactează de Secretariatul Consiliului de supraveghere conform procesului-verbal al ședinței, se semnează de președintele Consiliului de supraveghere și se

contrasemnează de membrii Secretariatului Consiliului de supraveghere.

(5) Opiniile prevăzute la alin. (3) se consemnează separat în cadrul deciziei adoptate, după semnătura președintelui Consiliului de supraveghere și semnăturile membrilor Secretariatului Consiliului de supraveghere, și se semnează separat de autorul fiecăreia.

(6) Deciziile Consiliului de supraveghere se comunică și se difuzează, după caz, celor interesați, prin grija Secretariatului Consiliului de supraveghere, cu respectarea termenelor legale.

Art. 13. — (1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, Consiliul de supraveghere solicită administratorului infrastructurii feroviare, solicitanților și oricărei alte părți interesate furnizarea informațiilor necesare.

(2) Administratorul infrastructurii feroviare, solicitanții și oricare altă parte interesată sunt obligați să prezinte fără întârziere informațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 14. — În cazul în care se introduce contestație împotriva unui refuz de alocare a capacităților de infrastructură feroviară sau împotriva modalităților unei propuneri de capacitate de infrastructură feroviară, Consiliul de supraveghere fie confirmă că nu este cazul să se modifice decizia luată de administratorul infrastructurii feroviare, fie solicită modificarea deciziei care face obiectul reclamației, în conformitate cu liniile directoare stabilite de Consiliul de supraveghere.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 15. — Consiliul de supraveghere întocmește și publică anual, pe site-ul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, raportul privind activitatea desfășurată.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 27/2004 pentru aprobarea condițiilor de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor părți din infrastructura feroviară neinteroperabilă, precum și de gestionare a acestora

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (5) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 1 „Condiții de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A. a unor părți din infrastructura feroviară neinteroperabilă, precum și de gestionare a acestora” la Hotărârea Guvernului nr. 27/2004 pentru aprobarea condițiilor de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor părți din infrastructura feroviară neinteroperabilă, precum și de gestionare a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 28 ianuarie 2004, cu modificările și completările

ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (2) al articolului 12 se abrogă.**
2. **Articolul 16¹ devine articolul 16³, iar articolul 16² devine articolul 16⁴.**

3. **După articolul 16 se introduc două noi articole, articolele 16¹ și 16², cu următorul cuprins:**

„Art. 16¹. — (1) Caietul de sarcini pentru fiecare contract de închiriere va conține clauze specifice privind criteriile de selecție a celei mai bune oferte, care vor respecta următoarea ordine de priorități:

a) chiria cea mai mare obținută de la ofertantul care se angajează să preia în cel mai scurt timp de la data licitației, gestionarea secției/secțiilor, simultan cu preluarea transportului feroviar public de călători și/sau a transportului de marfă, prevăzut în caietul de sarcini pe secția/secțiile respective;

b) procentul cel mai mic, inclusiv cel sub limita specificată prin caietul de sarcini, din valoarea biletelor de călătorie vândute pe secția respectivă, obținut de la ofertantul care se angajează să preia în cel mai scurt timp de la data licitației gestionarea secției/secțiilor, simultan cu preluarea transportului feroviar public de marfă și cu preluarea numai a activităților comerciale privind transportul de călători. Pe aceste secții ofertantul se angajează să asigure toate operațiunile comerciale de vânzare de legitimații de călătorie, precum și de control al legitimațiilor de călătorie în trenuri. Asigurarea circulației trenurilor de călători pe aceste secții se face de Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A., care va primi decadal de la ofertantul câștigător contravaloarea prestațiilor efectuate, care se constituie din sumele rezultate prin diminuarea veniturilor obținute din vânzarea legitimațiilor de călătorie cu comisionul procentual convenit în urma licitației. Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. va primi lunar compensația convenită de la Guvern pentru pachetul minim social asigurat pe secția respectivă. Pentru închirierea secției respective, ofertantul câștigător va plăti lunar o chirie fixă Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., conform nivelului stabilit prin caietul de sarcini.

(2) Perioada maximă admisă până la preluarea integrală a gestionării secției, respectiv a serviciilor de transport feroviar public, conform prevederilor alin. (1), nu poate fi mai mare de 6 luni de la data adjudecării licitației.

(3) În toate cazurile caietele de sarcini vor prevedea un nivel minim al chiriei și un nivel maxim al comisionului din valoarea biletelor de călătorie, a căror îndeplinire constituie condiții obligatorii pentru adjudecarea licitației.

Art. 16². — (1) Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. va putea opera trenuri de călători pe secțiile de circulație închiriate conform prevederilor art. 16¹ din prezenta hotărâre, numai în condițiile acoperirii integrale a cheltuielilor de exploatare.

(2) Operarea de către Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. a trenurilor de călători, în condițiile prevăzute la art. 16¹, pe secțiile de circulație aparținând infrastructurii feroviare neinteroperabile, se va face fără plata de către aceasta a tarifului de utilizare a infrastructurii, în conformitate cu reglementările în vigoare.

4. La articolul 16³ alineatul (1), litera d) se abrogă.

5. La articolul 16³ alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) se angajează să constituie lunar, pe o perioadă de 6 (șase) luni de la data preluării secției/secțiilor, un depozit de bună execuție, în valoare de 1% din cifra de afaceri a activității de operare pe secția/secțiile respective, depozit ce va fi constituit în favoarea C.F.R.”

6. Articolul 16⁴ va avea următorul cuprins:

„Art. 16⁴ — (1) Pentru perioada de valabilitate a contractului de închiriere a secției/secțiilor, C.F.R. va da dreptul de utilizare a tuturor activelor existente la data încheierii contractului de închiriere pentru secția/secțiile care face/fac obiectul contractului și va proceda, în conformitate cu reglementările în vigoare, la cesionarea către operatorul economic câștigător al contractelor de închiriere a unor

active sau activități din cadrul secțiilor respective, pe care le-a semnat cu alte persoane juridice și/sau fizice.

(2) Operatorii economici care preiau activele și cărora li se cesionează contractele prevăzute la alin. (1) au obligația de a utiliza veniturile obținute din aceste contracte exclusiv pentru activitățile de întreținere și reparații ale secției/secțiilor închiriate și/sau pentru dezvoltarea transportului feroviar public de călători pe secția/secțiile închiriate.

(3) Lunar, odată cu solicitarea subvenției pentru transportul de călători, pe lângă celelalte documente stabilite de legislația în vigoare, operatorii economici au obligația de a da o declarație pe propria răspundere din care să rezulte modul cum au utilizat sumele rezultate din activitățile prevăzute la alin. (2), iar la finele anului fiscal au obligația de a întocmi o fișă concentratoare cu modul de utilizare a sumelor rezultate din activitățile prevăzute la alin. (2), împreună cu celelalte documente prevăzute de legislația în vigoare.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (2) și (3) atrage rezilierea contractului de închiriere și executarea de către C.F.R. a depozitului constituit conform art. 16³ alin. (1) lit. g).“

7. După articolul 20 se introduc două noi articole, articolele 20¹ și 20², cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. — În situația în care operatorul economic care preia în exploatare secții de circulație aparținând infrastructurii feroviare neinteroperabile suspendă oricare dintre serviciile asumate prin contractul de închiriere a secției/secțiilor de circulație fără un preaviz transmis în scris la C.F.R. și la Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. cu 6 (șase) luni înainte de data suspendării respective, i se va reține garanția constituită conform art. 16³ alin. (1) lit. g).“

Art. 20². — (1) În situația în care operatorul economic care preia în exploatare secții de circulație aparținând infrastructurii feroviare neinteroperabile suspendă oricare dintre serviciile asumate prin contractul de închiriere a secției/secțiilor de circulație, C.F.R. va prelua secția/secțiile respective, iar Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. va prelua operarea trenurilor de călători pe secția/secțiile respective, în condițiile legii.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) C.F.R. și Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. vor prelua personalul necesar desfășurării în bune condiții a activităților pe secția/secțiile preluate de la operatorul economic care suspendă efectuarea serviciilor pe secția/secțiile închiriate, cu respectarea legislației în vigoare.

(3) Numărul de personal preluat de C.F.R. și/sau de Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. pentru situațiile prevăzute la alin. (2) nu poate depăși numărul de personal existent la data încheierii contractului cu operatorul câștigător al licitației pentru secția/secțiile respective.

(4) Secțiile de circulație preluate de C.F.R. și Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. vor fi reintroduse în procedura de licitație pentru închirierea serviciilor, conform prevederilor prezentei hotărâri.“

8. După articolul 23 se introduc patru noi articole, articolele 24—27, cu următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) În situația în care, pentru asigurarea unor condiții optime publicului călător, este necesar ca trenul/trenurile să pornească sau să sosească într-o stație de cale ferată situată pe infrastructura feroviară

interoperabilă, alta decât stația care delimitează secția neinteroperabilă, dar aflată la o distanță de maximum 10 km, administratorul infrastructurii feroviare are obligația de a permite circulația acestor trenuri, în sistem de peaj, la o valoare a tarifului de utilizare a infrastructurii de 25% din valoarea tarifului pentru porțiunea de linie respectivă și categoria de tren.

(2) Legătura prevăzută la alin. (1) se poate solicita de către operatorul economic câștigător al licitației și în urma analizei dintre acesta și C.F.R. și Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A.

Art. 25. — Dacă, ulterior preluării secției/secțiilor de circulație aparținând infrastructurii feroviare neinteroperabile, operatorul economic constată că este necesară modificarea pachetului minim social, în sensul modificării orelor de plecare și sosire a trenurilor, modificarea numărului de trenuri operate, cu modificarea corespunzătoare a subvenției acordate pentru aceste servicii, el poate, cu acordul scris al autorităților publice locale, să facă aceste modificări având obligația ca anterior adoptării lor să fie comunicate în scris către C.F.R., în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1), și să fie făcute publice prin

mijloace de avizare a publicului călător, inclusiv prin afișare în stații.

Art. 26. — Începând cu data preluării în totalitate a gestionării și operării trenurilor pe secția/secțiile de circulație aparținând infrastructurii feroviare neinteroperabile operatorul economic este răspunzător în totalitate de desfășurarea traficului feroviar, în condițiile legii.

Art. 27. — (1) Toate contractele existente la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se vor actualiza în termen de 30 de zile, conform prevederilor art. 16³ alin. (1) lit. g).

(2) Pentru operatorii economici care refuză să actualizeze contractele, acestea se reziliază în conformitate cu legislația în vigoare.“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 27/2004 pentru aprobarea condițiilor de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor părți din infrastructura feroviară neinteroperabilă, precum și de gestionare a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 28 ianuarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, împreună cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.

Nr. 813.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”



5 948368 047099